



АТОМНИК України

№45 (779) 29 жовтня 2015 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Слова вдячності

Голові Атомпрофспілки України Матову В.О. та її Представнику у Чорнобильській об'єднаній організації Тетеріну М.В. за допомогу у розв'язанні проблем працівників СМСЧ

Редакції газети «Атомник України»

Шановна редакціє!

Завжди із задоволенням читаємо Вашу газету, щоразу очікуємо чергового номера, адже саме на її сторінках висвітлюються злободенні проблеми нашого непростого життя в нинішніх складних економічних умовах.

Однією з таких проблем були новації у фінансуванні спеціалізованих медико-санітарних частин за рахунок державної субвенції місцевим бюджетам та фактична передача цих медичних закладів у комунальну власність. Прийняття такого рішення на державному рівні призвело до реальної загрози не тільки функціонуванню, а й самого існування цих закладів. Саме завдячуючи Атомпрофспілці на початку червня поточного року була проведена нарада за участю керівників СМСЧ, представників місцевих органів влади тих міст, де знаходяться ці заклади, з проблеми передачі СМСЧ на фінансування з місцевих бюджетів. І тільки в серпні Кабінет Міністрів України видав нарешті розпорядження №815 про виділення 88,8 млн. грн. державної субвенції на фінансування медико-санітарних частин.

Що ж стосується нашого закладу, СМСЧ №16 м. Чорнобиль, то отримання виділених коштів дало змогу погасити п'ятимісячну заборгованість у заробітній платі та уникнути соціального конфлікту в колективі та судових позовів.

Тож від імені всього трудового колективу СМСЧ №16 дозволяю через Вашу газету висловити слова вдячності Голові Атомпрофспілки Матову В.О., Голові Ради голів профкомів Чорнобильської об'єднаній організації профспілки Тетеріну М.В. за розуміння проблем медичних працівників та за проведену роботу щодо додаткового фінансування спеціалізованих медико-санітарних частин.

З повагою

Голова профкому СМСЧ №16

В.Г. СОКОЛ

м. Чорнобиль, 20 жовтня 2015 року

ЯДЕРНА — БАЗОВА ГЕНЕРАЦІЯ УКРАЇНИ

Безпекові інвестиції «Енергоатома»

ДП НАЕК «Енергоатом» ініціюватиме перегляд урядом загальної вартості Комплексної (зведеної) програми підвищення безпеки енергоблоків атомних електростанцій (КЗППБ) на початку 2016 року. Про це на брифінгу для журналістів повідомив заступник директора з інвестицій та перспективного розвитку «Енергоатома» Григорій Плачков.

Програма розроблена для виконання міжнародних зобов'язань України згідно з Конвенцією «Про ядерну безпеку» та є умовою експлуатації українських АЕС. Прийняття її згідно з Указом Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони від 8 квітня 2011 року «Про підвищення безпеки експлуатації атомних електростанцій України».

На брифінгу йшлося про те, що рівень загальних потреб та графік фінансування Програми з урахуванням співвідношення коштів ДП НАЕК «Енергоатом» та кредитних коштів ЄБРР/Євратом, включаючи додаткові протиаварійні та протипожежні заходи, спрямовані на запобігання аваріям, аналогічній аварії на АЕС «Фукусіма», затверджуються відповідно постановою Кабінету Міністрів України («Про внесення змін до Комплексної (зведеної) програми підвищення рівня безпеки енергоблоків атомних електростанцій»).

Обсяг витрат, необхідних для виконання Програми за рахунок власних коштів «Енергоатома» уточнюється щороку під час затвердження тарифу на відпуск електричної та теплової енергії, що виробляється атомними електростанціями. Для цього державне підприємство

НАЕК «Енергоатом» узгоджує з Міненерговугіллям та подає НКРЕКП розрахунок коштів, необхідних для виконання Програми, з урахуванням індексу цін виробників промислової продукції та індексу інфляції згідно із щорічним планом-графіком здійснення зведених заходів з підвищення рівня безпеки атомних електростанцій.

Григорій Плачков повідомив на брифінгу, що Компанія вже інвестувала 567 млн. доларів у реалізацію Комплексної (зведеної) програми підвищення безпеки енергоблоків атомних електростанцій. За постановою Кабінету Міністрів №1270 від 7 грудня 2011 року загальний обсяг фінансування КЗППБ становить близько 20 млрд. гривень. За інформацією Григорія Плачкова, «Енергоатом» залучив також у Європейського банку реконструкції та розвитку та Європейського співтовариства з атомної енергії Euratom кредити на модернізацію енергоблоків АЕС на загальну суму близько 600 млн. євро у травні цього року.

За 19 років коефіцієнт використання встановленої потужності енергоблоків українських атомних станцій збільшився на 6,4%, а кількість порушень у роботі АЕС скоротилась у 6,5 рази.

31 ЖОВТНЯ 1975 РОКУ УТВОРЕНО ПЕРВИННУ ПРОФСПІЛКОВУ ОРГАНІЗАЦІЮ РІВНЕНСЬКОЇ АЕС

40 років на захисті інтересів атомників



Дорогі друзі!

Від імені Атомпрофспілки України щиро вітаю вас із нагоди 40-річчя створення первинної профспілкової організації Рівненської атомної електростанції, яка є одним із перших та активних фундаторів Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України.

Від дня заснування ваша організація, її профспілковий комітет, який очолює сьогоднішній Іван Мельник, є послідовними захисниками соціально-економічних прав та гарантій працівників і ветеранів підприємства. За сучасних умов ваша первинка і її лідери, щоб домогтися підвищення якості життя та умов праці

спілчан, займають правильну позицію щодо ведення паритетного діалогу з соціальними партнерами — адміністрацією підприємства атомної електростанції та владою м. Кузнецовськ. Підвищенню статусу профспілкової організації сприяють не лише рішення питання соціального захисту спілчан, а й надання їм правової допомоги, забезпечення громадського контролю за додержанням трудового законодавства на підприємстві. Ефективною є у первинці фізкультурно-спортивна робота, збереження і примноження славних традицій за цим напрямом.

Надбанням новітньої історії організації є створення її молодіжного

осередку, одного із найбільш ініціативних, енергійних та завзяятих учасників Атомпрофспілки.

Шановні спілчани! Ви з високою відповідальністю служите гідній справі — щоденній турботі про людину праці і заслуговуєте великої шани. Вдячний вам за солідарність і єдність дій в обстоюванні інтересів людей, у подальшому розвитку Атомпрофспілки.

Сердечно бажаю всім вам і кожному зокрема міцного здоров'я, особистого щастя, добробуту, миру і злагоди та втілення всіх гуманних починань.

З глибокою повагою

Голова Атомпрофспілки України

Валерій МАТОВ

Дорогі друзі!

Від імені первинної профспілкової організації ДП НАЕК «Енергоатом» прийміть сердечні вітання з урочистою датою у житті первинної профспілкової організації ВП «Рівненська АЕС» — 40-річчям від дня її утворення.

Особливої уваги і щирої подяки ви заслуговуєте за самовіддану працю з вирішення актуальних питань спілчан, їх соціального захисту, згуртування довкола первинної профспілкової організації атомної Компанії та Атомпрофспілки загалом.

Ваша організація є активним структурним підрозділом профспілки, який визначив на сьогоднішній день пріоритети у своїй роботі: удосконалення соціального партнерства, контроль за виконанням Колективного договору, створенням належних умов для праці, забезпечення змістовного

відпочинку працівників та членів їхніх сімей. Переконаний, що ви і надалі докладатимете багато зусиль для шляхетної і святої справи — обстоювання прав та інтересів працівників, розвиватимете добрі традиції старшого покоління профспілчан, братимете діяльну участь у поступі ядерної енергетики країни.

Бажаю всім спілчанам, вашим рідним і близьким міцного здоров'я, благополуччя, успіхів і щастя під блакитним мирним небом, а організації у цілому — кількісного і якісного зростання її лав.

Зі щирою повагою

заступник Голови Атомпрофспілки України — голова профкому

ППО ДП НАЕК «Енергоатом»

Олексій ЛИЧ

ПРОФСПІЛКА — ЦЕ КОЖЕН ІЗ НАС І ВСІ МИ РАЗОМ

Бути разом з людьми, працювати заради людей, захищати кожного члена профспілки — засади, на яких впроваджує чотири десятиліття будувє свою діяльність первинна профспілкова організація Рівненської АЕС. Її сила в масовості, єдності, солідарності та спільних діях.

Створена 31 жовтня 1975 року, профспілкова організація Західно-Української АЕС нараховувала лише 22 особи. Енергійні, цілеспрямовані люди брали найактивнішу участь у вирішенні виробничих і соціальних питань, займалися культурно-масовою, спортивною роботою. Першим головою профкому на звітно-виборних зборах було обрано Олександра Зенкова. У подальші роки члени профспілки довіряли обіймати цю посаду Василю Ткачу, Юрію Євтеєву, Володимирі Дьякову, Олегу Гнатюку. З 2012 року первинну профспілкову організацію РАЕС очолює Іван Мельник, його заступник — В'ячеслав Мельничук.

З кожним роком ППО РАЕС набувала знань та досвіду, ставала сильнішою і згуртованішою. У 1991 році профспілковий комітет підприємства був одним з іні-

ціаторів створення сьогоднішньої Професійної спілки працівників атомної енергетики та промисловості України, брав активну участь у підготовці статутних документів та проведенні Установчого з'їзду, на якому 1992 року було затверджено Статут і структуру профспілки.

Роль первинки у житті всього трудового колективу дуже важлива, адже саме вона має широкі права та можливості щодо захисту її членів. І сьогодні як представник інтересів колективу вона постійно вирішує питання, які стосуються соціальних гарантій, пільг працівників. Усі вони закладені у Колективному договорі, який є гарантом дотримання законних прав атомників. А це і своєчасна виплата заробітної плати, надання матеріальної допомоги, охорона праці, здоров'я працівників, соціальні гарантії, спорт і культура. Членам профспілки по можливості надається правова допомога, здійснюється їх представництво у судових та інших державних органах.

З 2001 року до складу первинної профспілкової організації входить цеховий профспілковий комітет ветеранів праці та непрацюючих пенсіонерів. Молодіжним

крилом профспілки є організація молоді підприємства.

— Основне стратегічне завдання нашої профспілкової організації, — вважає голова ППО ВП РАЕС Іван Мельник, — полягає в тому, щоб кожен працівник отримував гідну заробітну плату, працював у безпечних і комфортних умовах, мав можливість разом з членами своєї сім'ї на творчу самореалізацію та оздоровлення. З цією метою між профспілковим комітетом та адміністрацією підприємства постійно ведеться соціальний діалог, і більшість питань вирішуються на рівні генерального директора та голови профкому.

Серцевиною первинки, стержнем у її роботі є виборний профспілковий орган — профспілковий комітет, комісії профкому, цехові профспілкові комітети, активні члени профспілки, у тому числі й молодь, штатні працівники профкому, юрист та технічний інспектор ЦК Атомпрофспілки України. Наш головний принцип роботи — компетентність та порядність, відносини ми будемо на засадах взаємодопомоги та конструктивності. І, безумовно, враховуємо закладені традиції й досвід наших попередників.

Вважаю, що первинна профспілкова організація

Рівненської АЕС є самодостатньою. Сьогодні у її лавах перебуває 8000 осіб, що від загальної кількості працюючих становить 96,7%. Цей показник є основним критерієм оцінки роботи, свідченням довіри до профспілки.

НАЛЕЖНІ УМОВИ ПРАЦІ — КОЖНОМУ ПРАЦІВНИКУ

Робота комісії з охорони праці профкому ВП «Рівненська АЕС» спрямована на попередження порушень, їх усунення та збереження життя і здоров'я працівників у процесі трудової діяльності, покращення побутових умов персоналу нашого підприємства.

Ми займаємося перевіркою стану умов і безпеки праці, виробничого побуту, забезпечення працівників засобами колективного та індивідуального захисту, мийними засобами, молоком, газованою водою тощо, беремо участь у формуванні розділу «Охорона праці» Колективного договору. Працюючи згідно з графіками у підрозділах, проводимо опитування персоналу з приводу забезпечення та якості побутових послуг, питань ремонту майстерень, якості спецодягу, спецвзуття, харчування у їдальнях.

(Закінчення на 2-й стор.)

МІЖНАРОДНА ЯДЕРНА СПІВПРАЦЯ

Компанія Westinghouse зміцнює енергетичну ефективність та безпеку України

26 жовтня 2015 року Президент та генеральний директор компанії Westinghouse Electric Company Денні Родерік зустрівся з Президентом України Петром Порошенком, Прем'єр-міністром Арсенієм Яценюком, а також з кількома міністрами українського уряду.

Зустрічі пройшли у рамках візиту в Україну офіційної американської делегації на чолі з міністром торгівлі США Пенні Прітцер. Під час зустрічі Денні Родерік та українське керівництво підтримали запропоновану компанією Westinghouse комплексну програму технологічної модернізації парку українських реакторів, спрямовану на підвищення ефективності та безпеки їхньої роботи. Реалізація цієї програми дозволить суттєво збільшити виробництво електроенергії на українських АЕС та зміцнить енергетичну безпеку України.

«Сьогодні понад 50% потреб України в електроенергії покриваються за рахунок атомної енергетики. Успішна реалізація запропонованої нами програми збільшить обсяг та безпеку виробництва електроенергії у країні, що

покращить життя українців. Реалізація цієї програми також сприятиме подальшій інтеграції України в єдиний європейський енергетичний ринок та посилить позиції країни на цьому ринку», — заявив Денні Родерік.

Компанія Westinghouse працює на українському ринку з 1994 року і забезпечує диверсифікацію поставок ядерних технологій. Компанія також є надійним постачальником кращих світових практик та інновацій у атомну енергетику України. У грудні 2014 року Westinghouse та Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом» (НАЕК «Енергоатом») домовилися про суттєве розширення поставок палива на українській атомній електростанції.

Світлана БОЧАРОВА,
керівник проєктів Компанії
PBN H+K Strategies

Прагматичний візит польських бізнесменів до міста-супутника Хмельницької АЕС

Протягом 15–16 жовтня поточного року місто-супутник Хмельницької АЕС стало бізнес-центром. У місті енергетиків зібралися підприємці західного регіону України, а також бізнесмени та інвестори польського «Klub Biznesowy».

Під час конференції було презентовано низку українських та польських проєктів, а також представлено продукцію підприємств обох країн.

Це вже не перша зустріч із польськими підприємцями, які, за словами співзасновника «Клубу Бізнесового» Лукаша Твардовського, дійшли до такого етапу розвитку, що готові поділитися досвідом та надати посильну допомогу українським колегам.

Чисельна польська делегація, надаючи перевагу живому спілкуванню, прийшла пересвідчитися, що в Україні безпечно вести бізнес. За посередництва вищезазначеного клубу, польські бізнесмени висловили бажання інвестувати в місто Нетішин значні кошти. Найближчі плани — інвестиційні капіталовкладення у будівництво сміттєпереробного комплексу та зведення котеджного містечка. На ці проєкти вже виділено 13,5 мільйона євро.

На важливості для розвитку міста створення нових підприємств, які нададуть мешканцям міста енергетиків нові робочі місця, акцентував у своєму виступі генеральний директор ВП ХАЕС Микола Панащенко, зазначивши, що на сімдесят відсотків бюджет міста складається із відрахувань Хмельницької АЕС.

Під час дводенного візиту польських підприємців та інвесторів було укладено низку договорів, а також підписано угоду про співпрацю між містами Нетішин та польським Нови-Сонч.

ПУСКОВІ ОБ'ЄКТИ ДП «СХІДНИЙ ГЗК»

Новокостянтинівська шахта — перспектива українського уранодобування

На Новокостянтинівській шахті ДП «СхідГЗК» відбулася церемонія введення в експлуатацію гідрозакладного комплексу (ГЗК), який входить до переліку пускових об'єктів. Стрічку перерізали голова Кіровоградської обласної державної адміністрації Сергій Кузьменко, генеральний директор ДП «СхідГЗК» Олександр Сорокін та директор Смолінської і Новокостянтинівської шахт Вадим Косаренко.

Попри відсутність державного фінансування на проведення гірничо-капітальних робіт в урановидобувній галузі, ДП «СхідГЗК» продовжує роботи з будівництва Новокостянтинівської шахти. Спорудження ГЗК дає можливість не лише працювати на повну потужність, а й відкриває перспективи для нарощування видобутку руди. На спорудженні комплексу використовувалися кошти «СхідГЗК». Гідрозакладний комплекс, потужністю 110 тисяч метрів кубічних на рік, буде заповнювати порожнини, які виникають у результаті видобутку руди, для мінімізації впливу на поверхню та забезпечення стабільної підготовки нових очисних блоків.

Сергій Кузьменко зазначив важливість робіт з розвитку урановидобувної галузі в Кіровоградській області, яка є фундаментальним напрямом економіки, і подякував керівництву і робітникам за спорудження нового об'єкта на Новокостянтинівській шахті.

Олександр Сорокін назвав введення в експлуатацію ГЗК справжнім святом для колективу: «Це знакова подія, адже не кожного дня в експлуатацію приймається такий комплекс, без якого шах-

та не могла розвиватися. Для нашого колективу це справді свято. В Кіровоградській області знаходиться основна сировинна база, а в Дніпропетровській області — сконцентровані переробні потужності урановидобувної галузі України, якою, власне, і є гірничо-збагачувальний комбінат. Смолінська шахта допрацьовує свій ресурс, Інгільська шахта працює стабільно, але перспективою урановидобувної галузі країни є Новокостянтинівська шахта, яка зможе повністю задовольнити потреби української атомної енергетики в урановій складовій. Одна Новокостянтинівська шахта за своїм виробничим потенціалом дорівнює роботі 21-ї вугільним шахтам-«мільйонникам». Це напрям концентрації зусиль».

Олександр Сорокін нагадав, що на комбінаті рівень заробітної плати нещодавно було підвищено на 20%, а уранові шахти Кіровоградщини лише за 9 місяців поточного року відраховували в бюджети і фонди всіх рівнів 160 мільйонів гривень, але галузь потребує невідкладного державного фінансування для виходу Новокостянтинівської шахти на проектну потужність.

Сергій ПОЛУЛЯХ

31 ЖОВТНЯ 1975 РОКУ УТВОРЕНО ПЕРВИННУ ПРОФСПІЛКОВУ ОРГАНІЗАЦІЮ РІВНЕНСЬКОЇ АЕС

40 років на захисті інтересів атомників

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

Ураховуються усі можливі зауваження та пропозиції, які потім відображаються в актах. Комісія також зустрічається з керівниками підрозділів та надає свої рекомендації для вирішення питань з усунення виявлених недоліків і порушень.

Валерій ГАПОНОВ,
член комісії з охорони
праці профкому



УВАГА — ОЗДОРОВЛЕННЮ АТОМНИКІВ

Дбати про здоров'я й відпочинок рівненських атомників та членів їхніх сімей — одне з пріоритетних завдань адміністрації та профспілкового комітету ВП РАЕС, оскільки саме фізичний та емоційний стан працівника є основним чинником безпечної експлуатації атомних блоків.

Щороку адміністрація та профспілковий комітет приділяють значну увагу оздоровленню персоналу в різних санаторіях України за відповідними напрямками лікування, базам відпочинку, а також оздоровленню їхніх дітей у дитячих таборах.

Хорошими відгуками відзначилися всі санаторії, де наші працівники отримали кваліфіковане медичне обстеження та лікування за призначенням. Як член комісії з оздоровлення бажаю всім миру, здоров'я, спокою в родині й хорошої віддачі на роботі.

Світлана САЙЧИШИНА,
член комісії
з оздоровлення профкому

У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ — ЗДОРОВИЙ ДУХ

За рахунок первинної профспілкової організації нашого підприємства фінансуються усі спортивні заходи. До таких належать: участь у спартакиаді РАЕС, Спартакиаді Атомпрофспілки України, футбольних матчів команд «Ізотоп» (ветерани й молодь), команди «Моноліт», баскетбол, волейбол, теніс та інші.

На сьогодні наші команди повністю забезпечені спортивним інвентарем та спортивною формою і гідно представляють Рівненську

АЕС на змаганнях різних рівнів.

Ось і 4 листопада на ЗАЕС відбудеться II тур Спартакиади Атомпрофспілки, в якій збірна команда РАЕС візьме участь у всіх видах змагань — жіночому волейболі, футзалі (ветерани), гирьовому спорті, армспорті. Відрадженьня, добові, харчування — за рахунок профкому, автобус виділяє адміністрація атомної станції.

Від імені всіх спортсменів вітаю нашу профспілкову організацію з ювілеєм і зичу їй бути завжди на висоті!

Володимир САВОРОНА,
заступник голови
спортивно-масової
комісії профкому

ЗМІСТОВНЕ ДОЗВІЛЛЯ

Підвищувати культурний рівень, сприяти організації змістовного дозвілля атомників, надавати допомогу головам цехових комітетів у проведенні вечорів відпочинку, присвячених професійним святам, ювілейним датам, організації турів вихідного дня у мальовничі куточки України — це також робота профкому, зокрема його культурно-масової комісії.

Одним із важливих завдань, з чим на нинішньому етапі комісія впоралася, — це запрошення на сцену нашого Палацу культури творчих колективів з інших міст України. Вистави Рівненського драматичного театру, виступи Волинського народного хору, ансамб-



лю пісні і танцю «Калина», київського балету надовго запам'ятаються кузнецовській публіці.

Руслана МАТКОВСЬКА,
голова культурно-масової
комісії профкому

МОЛОДЬ РАЕС — АКТИВНА У ВСЬОМУ

У складі первинної профспілкової організації Рівненської АЕС організація молоді діє майже 20 років. Вона об'єднує понад дві з половиною тисячі працівників молоді віком до 35 років. Основне її завдання — представляти і захищати права та інтереси «атомної» молоді.

А вона — активна у всьому. П'ять років поспіль молоді рівненські атомники стають переможцями і призерами у конкурсах наукових доповідей ДП НАЕК «Енергоатом». Постійно у призерах молодь РАЕС і на конкурсі профмайстерності серед відокремлених підрозділів «Енергоатома».

Чисте довкілля і здорові люди — це те, що ми підтримуємо й пропагуємо. Підтверджує ці слова щорічна участь організації молоді в акціях «Зелений патруль», «Зробимо Україну чистою». Ми постійні учасники спартакиад та інших турнірів, організатори Кубка «Білого озера» з футболу, відкритої першості РАЕС з бильярду, змагань з велоспорту. Останнє досягнення — участь і перемога команди «молодіжки» РАЕС у спартакиаді Організації молоді Атомпрофспілки України, яка проходила на початку червня у місті Славутіч.

Цього року організація молоді взяла на себе ще й просвітницьку роль. З початку року ми читаємо лекції на тему «Профспілка. Її роль у житті працівника» для новоприйнятих працівників РАЕС у навчально-тренувальному центрі.

Справжню об'єднувачу функцію виконують уже майже традиційні патріотичні флешмоби: «Прийди у вишиванці» — до Дня Незалежності України та «Ніколи знову» — до Дня пам'яті і примирення.

У молоді Рівненської АЕС сьогодні, як і завжди, чимало планів та ідей. Приємно, що реалізовувати їх нам допомагають адміністрація та профспілковий комітет атомної електростанції.

Сергій ОМЕЛЯНЕЦЬ,
голова Ради організації
молоді ППО РАЕС

Підготувала
Олена ЗУБЕНКО



До теми

На Рівненській АЕС завершився перший етап огляду-конкурсу «Твої таланти, РАЕС». Рівненські атомники показали, якими творчими особистостями є працівники ядерної галузі. Про це повідомля прес-служба РАЕС.

Уже другий рік поспіль Палац культури РАЕС спільно з адміністрацією та профспілковим комітетом РАЕС проводять огляд-конкурс художньої самодіяльності структурних підрозділів електростанції «Твої таланти, РАЕС». Творчий конкурс проводиться впродовж року в чотирьох номінаціях: конкурс образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва, конкурс на кращу стінгазету, конкурс фотомайстерності та конкурс самодіяльного мистецтва.

Цьогоріч у конкурсі образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва взяли

участь дев'ять цехів Рівненської АЕС, які представили понад 150 мистецьких робіт. Працівники структурних підрозділів показали велике жанрове різноманіття творчих проєктів. Виставка робіт у техніці живопису, художнього дизайну, аплікації, розпису, ткацтва, вишивки та багато іншого сьогодні презентована у Палаці культури РАЕС.

Цікавими та оригінальними були роботи цеху господарського обслуговування (ЦГО), одного з новачків-учасників конкурсу. Талановиті працівники ЦГО представили різноманітні авторські роботи: починаючи з вишивки та оригамі, закінчуючи інсталяціями з макаронів, кави чи цукерок. Так, дружній колектив цеху виклав цукерками у національних кольорах карту України. Для такого патріотичного «солодкого» проєкту віртуозно використали більше двох кілограмів шоколадних солодощів.

АДМІНІСТРАТИВНІ ПОСЛУГИ: НОВАЦІЇ

Паперові довідки скасовано, але...

31 жовтня 2015 року жоден державний орган не має права вимагати від громадян різних довідок, навіть електронних. Чиновники матимуть безкоштовний доступ до реєстру, тож зможуть це зробити власноруч і отримати потрібну інформацію. Відтак у населення не буде потреби гаяти час та вистоявати черги за довідкою чи випискою.

Можна було б вітати таку новачку, однак чиновники відверто саботують скасування паперових довідок, витягів та виписок. Певно, їм не до вподоби запропонований порядок, оскільки він повністю виключає можливість підзавести: комусь довідка потрібна терміново, декому знадобиться «потрібний» запис, хтось забажає приховати дані.

Як результат, станом на кінець вересня до майнового реєстру підключено трохи більше третини центрів надання адміністративних послуг і лише кожна десята районна державна адміністрація. До єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців ще менше — лише 84 райдержадміністрації та жодного ЦНАП. Чиновники мали вдосталь часу, аби раз і назавжди позбутися завалів непотрібних папірців і цим самим спростити життя мільйонам українців. Та більшість цю можливість знехтували. Про це на своїй сторінці у Фейсбуці написав міністр юстиції Павло Петренко. І додав, що уряд жорстко ставитиме питання щодо персональної відповідальності тих чиновників, які не забезпечили підключення до системи, а отже, продовжують заохочувати бюрократію та корупцію.

Відкриті реєстри, з яких громадяни можуть отримувати необхідні дані:

Єдиний державний реєстр нормативно-правових актів;
Реєстр спеціальних банків документів інформаційної системи Міністерства юстиції України;
Єдиний реєстр спеціальних банків нотаріальних документів;
Єдиний реєстр нотаріусів України;
Спадковий реєстр;

Єдиний реєстр довіреностей;
Державний реєстр обтяжень рухомого майна;

Єдиний реєстр громадських формувань;

Реєстр атестованих судових експертів;

Реєстр методик проведення судових експертиз;

Єдиний державний реєстр підприємств, щодо яких порушено провадження у справі про банкрутство;

Відомості з Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні правопорушення;

Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень;

Реєстр громадських об'єднань;

Державний реєстр друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності;

Державний реєстр актів цивільного стану громадян;

Державний реєстр речових прав на нерухоме майно;

Державний реєстр баз персональних даних.

У ЦЕНТРИ УВАГИ — ВЕТЕРАНИ

Есть постоянная поддержка и помощь ветеранам ВостГОКа от администрации и профсоюзного комитета комбината

На отчетную конференцию ветеранской организации ГП «ВостГОК» пришло 240 делегатов, представляющих подразделения Желтоводской площадки и шахт комбината. С отчетом о работе совета ветеранов комбината за четыре прошедших года выступил его председатель Леонид Воронченко.

Вопросы медицинского обслуживания, улучшения социальных условий ветеранов, выделенные как основные задачи на VI съезде ветеранов Украины, находятся в центре внимания и ветеранской организации комбината, которая включает 27 цеховых организаций и насчитывает 4860 неработающих пенсионеров. Во время проведения в июле-сентябре собраний в подразделениях работа всех советов признана удовлетворительной.

Деятельность ветеранской организации весьма насыщена — собрания, совещания, семинары, прием пенсионеров по личным вопросам, активное участие в городских мероприятиях, волонтерская, патриотическая работа и многое другое. В совет ветеранской организации комбината входят 13 человек, действующей комиссии: организационно-методическая (председатель Е. Соколова), по работе с ветеранами и детьми войны (А. Брыков), социально-бытовая (А. Снегур), финансовая группа (В. Васильева).

Традиционно можно отметить активность ветеранов ГМЗ (председатель Н. Косенкова), управления (Н. Куркин), Ингульской шахты (Б. Шумихин), НПК «АиМ» (Н. Ляликосова), РМЗ (М. Рудякова), АТХ (Л. Яцына), ЦНТКД (Н. Ширяева), на хорошем уровне работают советы шахты «Новая», Новоконстантиновской, ЖДЦ, ЦЛ КИПиА.

«Мы благодарны всем председателям и активистам ветеранского движения, а также волонтерам, которые бескорыстно дарят тепло своей души и протягивают руку дружеской помощи нуждающимся, —



говорит Леонид Воронченко. — Каждую среду член совета Людмила Доронина в приемном покое больницы выписывает сведения о ветеранах, находящихся на стационарном лечении, чтобы организовать их посещение. А волонтеров в ветеранской организации комбината — свыше 150 человек! Назову самых активных: Л. Ярошенко, Р. Черкасова, Л. Старинец, В. Ривасовский, А. Андрущенко, Л. Лютюка, Р. Соломина, Ф. Тынчерова, Н. Волошина, С. Чуприна, Г. Тищенко и С. Березовская (к сожалению, эта энергичная женщина недавно ушла из жизни).

Мы благодарны за постоянную поддержку и помощь администрации и профкому предприятия. Более 170 тысяч гривен выделяется ежегодно на благотворительную помощь и лечение. За текущий год ветераны воспользовались более 150 путевками в профилакторий и получили более 5% от общего числа путевок на санаторно-курортное лечение. Все пенсионеры — члены профсоюза — застрахованы от несчастного случая.

С отчетом о работе ревизионной комиссии выступил ее председатель Григорий Захода. В об-

суждении докладов приняли участие Борис Шумихин, Светлана Бондарева, Анатолий Робейко, Владимир Гарячий, Борис Филиппов, Лидия Кучер. Выступающие останавливались на достижениях и успехах ветеранской организации, поднимали острые проблемы, касающиеся каждого. Делегаты с интересом воспринимали каждое выступление. Большое беспокойство ветеранов вызывает закрытие профилактория на отопительный период, участники конференции приняли решение обратиться к руководству города с просьбой изыскать средства на работу этого медицинского учреждения.

Работе совета ветеранов за период с сентября 2011 года по сентябрь 2015 года была дана удовлетворительная оценка, утвержден отчет ревизионной комиссии.

Также на конференции был избран новый совет ветеранов комбината, утвержден и новый состав ревизионной комиссии. Избрано 77 делегатов на отчетно-выборную конференцию городской ветеранской организации.

Подготовила
Елена КУБАРЕВА,
фото автора

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

Нетішин — спільні дії на допомогу бійцям АТО

Повномасштабний збір коштів, продуктів харчування, медикаментів та одягу для наших військовослужбовців, які нині перебувають у зоні бойових дій на сході України, ми оголосили 19 червня 2014 року. Саме тоді й розпочалася акція «Підтримаємо свою армію. Врятуємо країну».

Завдяки нашим спільним зусиллям під час акції ми вже зібрали 1 мільйон 270 тисяч гривень, на які закупили дороге військове обладнання, спорядження та амуніцію, продукти та медикаменти. Нам вдалося зібрати та відправити на схід для наших захисників понад 30 тонн продуктів харчування й одягу.

За 15 місяців ми опублікували у соцмережах та ЗМІ 22 звіти по зібраних коштах та 16 звітів щодо придбаного спорядження.

Зараз допомога коштами надходить як від звичайних громадян, так і від підприємців та організацій міста. За 15 місяців містяни та небайдужі люди надали допомоги більш як на 400 тис. грн., 200 тис. грн. надала профспілкові організація ВП ХАЕС, 285 тис. грн. збирали трудові колективи цехів та підрозділів ВП ХАЕС.

Налагоджена тісна постійна співпраця ГО «Нетішинська самооборона» з підрозділами ВП ХАЕС. Трудовими колективами станції було зібрано понад 285 тис. грн. Активісти підрозділів ВП ХАЕС ТЦ, РЦ, ЕРП, ЦНВУ, НТЦ, ЦТАВ, ТрЦ, ГТЦ, ЕЦ, КГ ВП ХАЕС та ВП «Складське господарство». З ДПРЗ ДСНС збирають та передають фінансову допомогу для нетішинських військових. Особливо хочемо відзначити колектив ВП «Складське господарство», з яким ми співпрацюємо вже майже рік, та працівниками якого було зібрано за цей період 60 тис. грн., а також колектив турбінного цеху, який за 9 місяців зібрав та передав Самообороні 86 тис. грн.

Наразі у цих підрозділах налагоджено добровільний щомісячний збір коштів, а всі звіти з фото та чеками придбаної військової амуніції та іншими витратами передаються відповідальним особам в цехи та підрозділи для ознайомлення трудових колективів.

За цей час ми організували 4 благодійних концерти та 6 благодійних ярмарків, в яких брали участь нетішинські підприємці, трудові колективи шкіл, садочків, Палацу культури, музичної школи, СМСЧ-4, ЖКО, художньої школи, БДТ, організації молоді ППО ВП ХАЕС, краєзнавчого центру, працівників пенсійного фонду та центру зайнятості, байкер-клубу.

На сьогодні ГО «Нетішинська самооборона» опікується майже 170 нетішинськими військовими у 23 військових частинах та добровільних батальйонах, які перебувають у зоні АТО. Пройшло вже шість хвиль мобілізації, та, на жаль, армія так і не забезпечує усім необхідним нових мобілізованих, тому ми намагаємося надати їм усе, що потрібно. Сьогодні основні кошти витрачаються на військове спорядження — берці, військову форму, шкарпетки, наколінники, налокотники, тактичні окуляри, тактичні рукавиці, наплічники, термобілизну та інше спорядження.

ГО «Нетішинська самооборона» не збирається зупинитися на досягнутому, та продовжує волонтерську діяльність для нетішинських бійців у зоні АТО.

Іван КОВАЛЬ,
голова ГО «Нетішинська самооборона»

ЯДЕРНА ЕНЕРГЕТИКА УКРАЇНИ В ІНТЕР'ЄРІ РІВНЕНСЬКОЇ АЕС

АТОМОГРАД ОЧИМА НІМЕЦЬКОЇ ДОСЛІДНИЦІ

Начальник цеху теплової автоматики та вимірювань Валерій Колесник відвідує зі мною БЩУ блока №1 та блока №2. Нас привітно зустрічають начальники зміни: наразі «на борту» все спокійно, тож можна перекинутися кількома словами з капітаном. Я вивчаю децю про поділ праці та ергономію в контрольних приміщеннях. Усі інженери, які тут працюють, мають також свої (російські) акроніми: ВІУР (ведучий інженер управління реактором), ВІУТ (ведучий інженер управління турбиною), НСРЦ (начальник зміни реакторного цеха), НСБ (начальник зміни блока). Розмовляю з НСБ-2 Антоном Бураковим про десятки томів Керівництв з експлуатації, якими заставлена ціла полиця під пультами. Він дістає одну з папок з інструкціями на випадок аварії й показує мені на прикладі, як це функціонує. Це стандартна методика, побудована за логікою так/ні (як інструкції пілотів) і залежно від відповіді приписує наступні кроки, аби вивести установку з будь-якого «перехідного» процесу знову в безпечний стан. Проте надважливе значення мають і досвід, постійна перепідготовка та інтуїція хорошого інженера, що виробляється роками.

Валерій пояснює мені, як функціонує техніка управління та обробка даних, що ховаються у новітніх електротехнічних і серверних шафах, які з'явилися тут після останньої модернізації, поставлені не Заходом, а українськими виробниками. Ведемо мову про заходи з модернізації систем управління й безпеки «малих» блоків з ВВЕР-440/213, які після проведення цих заходів одержали продовження ресурсу до 2030/2031 року. Незадовго до поїздки я мала розмову з інженером німецького Товариства з безпеки ядерних установок і реакторів (GRS), який знає РАЕС і високо оцінює проведені заходи: «Українці справді по-серйозному попрацювали зі своїми 440-видами». Та, як то кажуть у захожаній у футбол Німеччині, «Nach dem Spiel ist vor dem Spiel», що українською звучить, як «Після гри — це до гри»: з 2013 року блок №3, старший з обох мільйонників РАЕС, також проходить процедуру модернізації й продовження ресурсу.

Спостерігаю за ставленням людей один до одного. Це також є станційною культурою. Володимир, начальник ТЦ, вітається з кожним, навіть з наймолодшим зі своїх обхідників і механіків тільки за руку. Так само й Валерій Колесник. Мені розповідають, що в ТЦ та інших підрозділах нерідко працюють цілими родинками — чоловік і дружина, а потім і діти,

часом навіть й онуки. Зв'язок цілих родин зі станцією нагадує такі ситуації й у нас, на заводі Фольксвагена у Вольфсбурзі або Форда на півночі Кельна, мого рідного міста. У Кузнецовську одна з кухарок готелю атомників «Вараш» каже мені: «Атомна — це наша годувальниця». 8300 осіб працюють на РАЕС і всі 40 000 жителів Кузнецовська тим чи тим чином пов'язані зі станцією.

Порівняйте!
У Німеччині немає ні атомоградів, ані таких великих станцій, ані стільки персоналу. Навіть у Франції, де є багато станцій на чотири блоки, робота організована й раціоналізована зовсім іншим чином. Там зміни системи й зміни персоналу зменшені до мінімуму, українські інженери, що були в Брокдорфі, дивувались, як мало колег бачили вони на одній зміні. А особливо велика відмінність у тому, що на Заході майже всі планово-попереджувальні ремонти (ППР) виконуються «чужими» працівниками. Там є типовими виконання робіт через субпідрядників. Тож кількість персоналу на блок чи на кожен мегават у нас значно менша, ніж в Україні. Зате українські атомники, котрі живуть поряд зі своєю АЕС, мають — порівняно з непевними умовами праці колег з Німеччини і Франції — досить непогані соціальні гарантії.

На Заході робітників, які проводять ремонтно-профілактичні роботи, називають «ядерними кочівниками», адже з початком ППР-кампанії у лютому вони переїжджають із «будівництва» (так вони це називають) до будівництва, при цьому ночують у дешевих готелях чи вагончиках. Робота цих людей оплачується найгірше, хоча вони мають працювати в «гарячих точках» першого контуру й проводити там ремонтні роботи у хвилюючому темпі. Якщо не пощастить і вони ще на початку кампанії наберуть законодавчо закріплену максимально можливу дозу, їх просто звільняють з роботи. Такі умови відкривають шлях до частих маніпуляцій і халтури через страх втратити роботу. На Заході АЕС є власністю концернів, які змушені догоджати своїм акціонерам. АЕС має приносити прибуток. Один день простою коштує близько мільйона євро, й саме тому — а не лише завдяки технологічній інновації — за останні 30 років приватизації та неолібералізму, час на проведення ППР зменшено до абсолютного мінімуму. В Німеччині в середньому ППР із перезавантаженням паливних касет триває 15 робочих днів. Надзвичайно короткий термін, що призводить до надмір-

них, стресових навантажень для персоналу. Восени 2011-го та 2012 року вперше страйкував персонал французьких АЕС, оскільки «ядерні найманці», ядерники, котрі одержують зарплату в «чужих» фірмах, більше не могли терпіти таких умов праці. Та значно важливішим була їхня аргументація щодо відмови від такої практики бездумної раціоналізації та зменшення персоналу — це призводить до дефіцитів ядерної безпеки.

В Україні, як видно з даних РАЕС, для таких робіт відводиться значно більше часу, окрім того, тут покладаються, насамперед, на власний персонал. Ці спостереження в порівнянні, можливо, дадуть поживу для роздумів про те, що криється за показово «успішними» західними статистиками ефективності, й скільки раціоналізації та приватизації може піти на користь у такій галузі, як ядерна енергетика.

На РАЕС я познайомилася з тим, що можна назвати соціально-технічним етосом постачальників, а не продавців енергії. Такий етос (модель поведінки) існував і на Заході, зокрема у EDF 1960-х та 1970-х років, коли це ще було державне підприємство. Американська дослідниця історії техніки Габрієла Гехт детально описала цей етос EDF у своїй монографії. Тобто українські інженери й ядерні техніки в цьому плані подібні до своїх французьких колег у минулому. Вони сприймають себе, насамперед, як людей, що перебувають на службі суспільства й своєї держави, а не лише виробляють «товар». Як «державні службовці» вони пишуться своєю роботою — в багатьох я помічала пристрасність та відданість своїй роботі.

На мою думку, вони мають чим пишатися. Згадана мною налаштованість щодо роботи сьогодні часто з певним цинізмом сприймається, як не на часі або як щось радянське. Та мені здається, що це якраз те радянське, яке не варто зневажати. Справді, в Кузнецовську маємо справу з тим рідкісним випадком, коли велике промислове підприємство, що було засноване за радянського часу, здалося разом зі своїм містом трансформаційну кризу й сьогодні, всупереч усім проблемам, порівняно з рештою країни успішно розвивається. Так, тут збереглися в чистому вигляді певні традиції ще радянської інженерської ідентичності, які годі шукати в інших місяцях колишньої імперії. Саме завдяки цій гордості й відданості своїй роботі у Кузнецовську до сьогодні немає жодних сумнівів щодо доцільності атомної символіки. Натомість у Біблісі



той символ атома з планетними орбітами, що зараз усупереч всьому ще височить на споруді АЕС, незабаром має зникнути разом з будівлею.

У візуальній культурі Кузнецовська атом всюдисущий. Він красується на емблемі АЕС, що у великому масштабі закріплена на стіні блока №1 і яку ще здалеку видно, якщо їхати до станції головного дорожого. Цей символ прикрашає сцену Будинку культури, я також бачила його на безлічі дитячих малюнків. І все це всупереч трагічному досвіду Чорнобиля, що за якийсь 200 кілометрів звідси. Та цей досвід атомниками жодним чином не забутий. У багатьох розмовах та спогадках він впливає знову і знову; зразу помічаш, що ця тема навіть через чверть століття нікого не залишає байдужим. Цей гіркий урок стоїть за всім, що сьогодні говориться й дискутується про культуру безпеки.

Світ атомоградів для нас, німців, — то справді світ зовсім чужий: цілковита залежність від єдиного промислового підприємства, життя в ритмі робочих змін АЕС — 8:00, 16:00, 24:00 — непохитний оптимізм цього міста, відсутність критичних до атома голосів, які задають тон у нас вдома. Доволі складно передати цю життєву настроєність німецькою мовою, загалом зробити її зрозумілою для німців. Водночас Кузнецовськ видається по-своєму автентичним. Переконання його людей не здаються вимушеними — хіба що через економічні умови мономіста, від яких кожен є залежним.

Анна Вероніка ВЕНДЛАНД,
доктор історичних наук
(Марбург, Німеччина),
Лейпциг, 20 січня 2013 року

СМАЧНА ТРАДИЦІЯ ЗАПОРІЗЬКОЇ АЕС

ЭТОЙ ЯРМАРКИ КРАСКИ...

В рамках мероприятий, посвященных празднованию Дня защитника Украины, Дня украинского казачества и Покрова, на Запорожской АЭС прошла традиционная конкурсная программа «Осенняя ярмарка», в которой приняли участие лучшие мастерицы-кулинары, работающие в цехах и подразделениях атомной станции.

Представленное изобилие караваев, пирогов, тортов и прочей выпечки просто поражало воображение! Все эти кулинарные, прямо скажем, шедевры испекли и приготовили собственноручно участницы конкурса. Праздник получился красочным, щедрым, красивым и... ароматным. Увы, ни самая яркая фотография, ни многообразие эпитетов не способны передать чудесный сдобно-ванильный запах, разносившийся по актовому залу. Ну а соответствующую атмосферу помогли создать артисты культурно-делового центра, вокальные номера которых привнесли в действо особый колорит.

...Конечно же, был объявлен конкурс на лучший каравай и кулинарные изделия среди цехов ЗАЭС. Оценивалась оригинальность композиции, художественное оформление и презентация работы.

Нелегкая миссия выбрать лучших из лучших выпала жюри во главе с генеральным директором ЗАЭС Вячеславом Тищенко. Но все же главной целью ярмарки было создать праздничную, теплую атмосферу. И она была достигнута на сто процентов!

Тем не менее, конкурс есть конкурс. Победителей все-таки определили. Другое дело, что проигравших не было точно! Третье почетное место заняла служба контроля металла. Второе дружно разделили отдел ядерной безопасности, профком и столовые №№11 и 18, а также ЦТАИ.



Победителей конкурса тоже оказалось сразу три. Это объединенная команда управления, ЦХО и УПТК!

Как отметил Вячеслав Тищенко, уже не первый год он восхищается тем, что коллектив Запорожской АЭС умеет не только хорошо работать, но и с душой отдыхать.

В этот день работники ЗАЭС щедро делились друг с другом угощениями и передали украинским солдатам большое количество вкусной домашней выпечки. Акция «Каравай — защитнику Украины» получила настолько широкий отклик, что военнослужащим в/ч 3033 и 3042 были переданы не только караваи, но и прочие угощения, упако-



ванные в многочисленные коробки. Командиры воинских частей полковник Игорь Рыбак (в/ч 3042), подполковник Юрий Железняк (4-й патрульный батальон в/ч 3042) и начальник государственной инспекции ЗАЭС Ростислав Барановский, которые присутствовали на этом празднике, от души поблагодарили атомщиков за внимание к военнослужащим.

После ярмарки, которая прошла в фойе актового зала в административном корпусе, судейская команда отправилась в УПТК, где проводилась параллельная выставка.

Такие праздники просто не могут не затрагивать струны души каждого, ведь они, и в прямом и в переносном смысле, оставляют после себя долгое и приятное послевкусие.

Людмила ГОТЫЧ

СПОРТИВНІ ТАЛАНТИ АТОМНОЇ ГАЛУЗІ: ПІДТРИМКА СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ

ЕСТЬ ПУТЕВКА НА ОЛИМПИАДУ!

До начала Олимпийских игр, которые пройдут летом 2016 в далекой Бразилии, еще почти год, но представители многих видов спорта уже включились в борьбу за заветные лицензии, дающие право участия в этом всемирном форуме спорта.

В октябре внимание специалистов, почитателей и любителей легкой атлетики Украины было приковано к городу на Киевщине — Белая Церковь. Здесь проводился XII традиционный марафонский пробег, который и должен был определить обладателей двух мужских и женских лицензий на поездку в Бразилию. В числе реальных

претендентов на эти заветные путевки были и два желтоводца — А. Ситковский и Р. Романенко.

Марафон — это бег на самую длинную классическую дистанцию в легкой атлетике, его длина — 42 км 195 метров. Эта дисциплина бега самая популярная в мире, а ведущие мировые марафонские забеги в Бостоне, Лондоне, Берлине, Чикаго, Токио собирают по 15-20 тысяч участников и за их ходом наблюдают миллионы телезрителей планеты.

Марафонский бег всегда был популярен и у желтоводских легкоатлетов. Первым эту дистанцию из наших пробегал в далеком 1971 году Владимир Буты, затем он стал и первым мастером спорта желтоводцем в этом виде спорта, неоднократно побеждал на чемпионатах Украины, международных и всеукраинских забегах.

В семидесятые-восемидесятые годы ему на смену пришел юный Николай Деревянчук, тоже мастер спорта, выигравший несколько всеукраинских и республиканских пробегов. В те годы в Желтых Водах был настоящий марафонский бум. Так, в 1989 году сразу десять членов клуба любителей бега «Ритм» приняли участие в элитном Московском международном марафоне мира, среди которых были — В. Романюк, В. Варавкин, С. Яценко, П. Усик, П. Христенко, А. Головатый, В. Гусев, С. Хирсин и другие.

Уже в годы независимости Украины раскрылся спортивный талант марафонца еще у одного нашего земляка — Александра Ситковского. Он неоднократно победитель и призер элитных международных пробегов, чемпион Украины, член сборной страны и участник двух Олимпийских игр, мастер спорта международного класса. В этом году возглавляет рейтинг-лист лучших марафонцев Старого света и единственный из европейцев, кому удавалось побеждать чернокожих африканских бегунов, не превзойденных законодателей моды в этой дисциплине.

А вот Роман Романенко — новое имя в легкоатлетическом спорте. Родился в семье из-

вестных желтоводских спортсменов: отец в прошлом — один из сильнейших спринтеров Украины, мама — кандидат в мастера спорта, в молодости блистала на средних дистанциях. Роману — 37 лет, тренируется у Николая Деревянчука, а марафоны бегаёт только третий год, но уже успел стать чемпионом страны (г. Белая Церковь, 2014 год), неоднократно побеждал на коммерческих стартах в Германии, Польше, Словакии и мечтает о своей первой Олимпиаде.

Теперь ясно, почему так горячо мы «болели» за Александра и Романа, перед которыми в Белой Церкви поставлена задача — бороться за две олимпийские лицензии.

А теперь коротко о самом пробеге. Как и ожидалось, после старта вперед сразу вышла четверка самых титулованных, среди них и оба наших земляка. Затем в отрыв уходит наш А. Ситковский. Казалось, дело сделано и успех обеспечен, но марафон «коварен» и часто в нем все решается на последних двух километрах, а то и на последних метрах. Так все случилось и в этот раз. У Александра начинаются проблемы — дает знать старая травма, скорость падает и этим умело воспользовался местный спортсмен, который при мощной поддержке белоцерковцев не только догнал Ситковского, но и опередил его на финише на несколько секунд.

Победитель — И. Олифиренко (Белая Церковь) — 2 часа 12 мин. 03 сек. А. Ситковский — второй. Но Саша не расстроился, главное — лицензия на Олимпиаду обеспечена. Это будет уже третий олимпийский старт нашего земляка. Из украинских марафонцев такого никто не добивался!

До конца боролся за победу и Роман Романенко, у него тоже возникли проблемы — на последних километрах дистанции несколько раз судорога сводила ноги, но мужественно терпел и на финише был четвертым, уступив несколько секунд бронзовому призеру, но зато впервые выполнил норматив мастера спорта Украины международного класса. Кстати, он одиннадцатый из желтоводцев, кому удалось завоевать такое высокое спортивное звание.

Это, безусловно, большой успех спортсмена. А расстраи-

ваться Роману не стоит, как говорят в народе — «надежда умирает последней» и летом следующего года борьба за третью, дополнительную лицензию на Олимпиаду. Уверены, победные марафоны к этому мужественному и одаренному спортсмену еще придут.

Отличился и самый юный наш марафонец — второклассник Желтоводского промышленного колледжа Анатолий Бондаренко (тренер — Н. Деревянчук). Марафон он бежал второй раз в жизни, но это не помешало ему улучшить свое личное достижение на целых двадцать минут и стать чемпионом Украины среди молодежи.

Белоцерковский пробег не ограничился соревнованиями марафонцев. Здесь всегда участников ожидают сюрпризы — забеги на нестандартные дистанции, многочисленные призы, кубки, медали, а главное — радужный прием. Желтоводская делегация в Белой Церкви была представлена тринадцатью бегунами, из двух спортивных клубов: легкоатлетического «Ритм» и триатлонного «Три тайм».

Горожане восторженно встретили нашу «королеву бега» — Владилена Кокину. Она в этот раз успешно преодолела дистанцию в 10 верст (10,614 км), а весь ее забег сопровождала аплодисментами многочисленных зрителей.

Кстати, 13 октября Владилена Яковлевна отметила свой 89 (!!!) день рождения. Неугомонный человек — неделю отдохнула, и снова вышла на старт нового пробега, теперь уже в Энергодаре, посвященном дню этого города.

Еще один факт достойный восхищения: супружеская пара Визеров, Валерий и Наталья, вышли на старт вместе со своими детьми — Анастасией, Натальей и Даниилом. Издалека приехал поддержать своих ребят и председатель триатлонного клуба Владимир Николаев и с семеркой своих воспитанников успешно преодолел дистанцию полумарафона (21,141 км).

Отличились наши ветераны — Петр Христенко и Полина Козловская, которые стали серебряными призерами в своих возрастных забегах.

Впереди у легкоатлетов — новые старты...

Станислав ПОДГОРНЫЙ



На призи профкому ДП НАЕК «Енергоатом»

У Южноукраїнську у спортивному комплексі «Олімп» відбувся 4-й традиційний міжнародний турнір з боксу серед юнаків 2001—2002 років народження та дорослих 1997 року народження і старше.

У змаганнях взяли участь 108 спортсменів: 5 команд із Молдови та 15 з України. Головним суддею змагань був суддя міжнародної категорії Ігор Берман з Одеси. З привітаннями на відкритті турніру виступили заступник генерального директора ВПУАЕС І. Жебет, головний інженер М. Феофентов, заступник голови профкому атомної електростанції С. Снітков, почесний президент клубу боксу Южноукраїнська О. Савін та кандидат на посаду міського голови Є. Квасневський.

Представники міст-супутників АЕС поїли такі місця: перша сходинка п'єдесталу у Євгена Каткова, Віталія Ванжули та Андрія Манойленку з Южноукраїнська (тренери — М. Борець, Г. Колесник), срібні призери — Єгор Назаренко, Арман Магурін, Микита Дутченко, Олексій Денисенко з Энергодара (тренери — В. Нешев, С. Василенко), Віталій Фуркаленко, Іван Савранський, Олексій Козинець з Южноукраїнська (тренери — М. Борець та Г. Колесник), Олександр Сімчук, Влад Радчук з Кузнецовська (тренер — Е. Корнілов).

Бригада тренерів, суддів та спортсменів ДЮСШ Атомпрофспілки висловлює вдячність голові профспілкового комітету ДП НАЕК «Енергоатом» О. Личу, адміністрації та профспілковому комітету ЮАЕС — генеральному директору В. Лісниченку та голові профкому В. Лещотному за можливість проведення турніру на високому рівні.

Микола БОРЕЦЬ, тренер-викладач з боксу СК «Олімп» ВПУАЕС



Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!



Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жиланська, 5-6, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ПП «Трейд інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.
Тираж 5000
Ціна договірна